

Expedient núm. 95/2017

Resolució núm. 66/2018

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sra. Carlos Flores Juberias

València, 25 de maig de 2018

Reclamant: Plataforma [REDACTED]

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Ajuntament de Sant Joan d'Alacant

Vista la reclamació número **95/2017**, interposada pel Sr. [REDACTED] en representació de la Plataforma [REDACTED] formulada contra l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant i sent ponent el Sr. Lorenzo Cotino Hueso, s'adopta la següent:

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. Segons es desprén de la documentació que hi ha en l'expedient, amb data 18 d'agost de 2017 el Sr. [REDACTED], en representació de la Plataforma [REDACTED] va presentar una reclamació davant el Consell de Transparència, en què denunciava un presumpte incompliment reiterat de la normativa de transparència per part de l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant. Concretament, la Plataforma precisava com a motius de la reclamació els següents:

- Com a reclamació 1, d'especial interès a l'efecte de la present resolució, assenyalava que el 14 de juliol de 2015 havien sol·licitat diversa informació relativa a un procés judicial, però que malgrat facilitar-se alguna documentació, concretament no s'havia facilitat “el recurs d'apel·lació i la contestació de l'ajuntament a la demanda de la mercantil del crematori”.

- Com a reclamació 3 s'instava l'Ajuntament a revocar la llicència d'obertura/ambiental, en vista de les presumptes irregularitats i llacunes jurídiques detectades. Si bé en principi la denúncia d'irregularitats no implicava cap sol·licitud d'informació, especialment en l'escrit que ho completava s'assenyala que l'Ajuntament després de la seua reclamació 3: “ens envia un informe de viabilitat urbanística de 2005” mentre que la part reclamant afirmava: “On està el certificat de compatibilitat urbanística sol·licitat diverses vegades per escrit i que és preceptiu i previ a donar la llicència ambiental de 2013, com assenjala l'article 47.1 de la Llei 2/2006 de 5 de maig, de prevenció de la contaminació i qualitat ambiental (lleï vigent quan es va atorgar la llicència

ambiental)? Demanem al Consell que sol·licite novament a l'Ajuntament tota la informació/documentació sol·licitada”. Així doncs, cal interpretar que la reclamació concreta, ja que a l'accés a la informació suposa la informació sobre l'existència d'aquest document i, si n'hi ha, l'accés a aquest.

- També és objecte de la present resolució la reclamació 4, aquesta és per no obtindre cap resposta a l'escrit de 2 de juny de 2017, en què sol·licitava una còpia de l'escrit de resposta municipal a la Conselleria de Medi Ambient (de 3 de maig de 2017) sobre la data de notificació a la titular de la llicència de l'acord de suspensió. El mateix Ajuntament en les seues al·legacions davant aquest Consell reconeix que no es va donar resposta a aquest, si bé, el departament de serveis i manteniment ha procedit al seu despatx. S'hi adjunta una còpia.

Segon. En l'escrit de reclamació hi ha també peticions que no ho són d'informació pública. Així, com a reclamació 2 es demana que es declare que l'actuació administrativa havia sigut contrària al principi de participació de la llei. S'assenyalava en aquest sentit que el Ple de l'Ajuntament en sessió plenària de 21 de desembre de 2012 va aprovar per unanimitat crear una comissió sobre el crematori on estarien representants d'associacions de veïns, afectats i grups polítics del municipi. Aquestes comissions havien tingut lloc durant 2013, 2014, 2015 i 2016, i l'última va ser al desembre de 2016. El 15 de desembre de 2016 es va establir en l'acta que la reunió següent seria el 16 de febrer de 2017. Es denuncia que des del mes de desembre de 2016 ja no es van convocar més reunions, a pesar que en l'acta oficial de la comissió de 19 de novembre de 2016 s'expressa textualment: “Les reunions seran convocades de forma ordinària amb una periodicitat mensual i quan així ho requerisca una extraordinària”.

Tercer. Davant la sol·licitud per aquesta comissió executiva el 25 de setembre, l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant va remetre un escrit d'al·legacions el 24 d'octubre de 2017, en el qual s'adjuntava:

- Informe de Secretaria de 24 d'octubre en què es donava resposta a la reclamació.
- Informes de Serveis Jurídics d'11 d'octubre (sobre revocació de la llicència del crematori citada en fonaments de sentència judicial) i 24 d'octubre (sobre denegació d'accés a documents referits a processos judicials en tràmit) i documentació a la qual aquest últim es refereix (escrit de 9 de febrer de 2016).
- Informe de la direcció de serveis i manteniment de 20 d'octubre (sobre remissió de documentació relativa a la data de suspensió de l'activitat) i documentació a la qual aquest fa referència.

Quart. Amb data 22 de novembre de 2017 la part reclamant va presentar un escrit davant el Consell de Transparència, en el qual assenyalava que hi havia documentació sobre el tema del crematori, que hi adjuntava, si bé no corresponia a la documentació sol·licitada el 18 d'agost. S'afirmava que no hi havia “ni una paraula” relativa a la reclamació 1 de les identificades abans i també es feien algunes referències relatives a la reclamació 2 que han sigut referides en l'antecedent segon.

Quart. Amb data 24 de gener de 2018, de nou la part reclamant presenta un escrit que, per si poguera interessar, es reproduïx literalment a continuació:

“Reclamació 1.

D'una banda, se'ns reconeix "interessat en l'expedient relatiu a l'autoritat de crematori, ja que és titular d'interessos legítims (art. 4, Llei 39/2015) afectats...aquesta consideració implica l'aplicació preferent de la Llei 39/2015 i, de forma supletòria, de la Llei de transparència..." d'altra banda, es posen limitacions a l'accés, com veurem.

Des del nostre punt de vista es fa una interpretació clarament restrictiva i limitada de les diferents normes de transparència a les quals féiem referència en el nostre escrit de 18 d'agost de 2017.

En un moment es diu: "els representants de la Plataforma han sigut requerits per aquesta Administració en tots els contenciosos interposats per [REDACTED] i han renunciat al dret de ser part del procediment"(sic) És la primera notícia que tenim, es pot acreditar? Que nosaltres sapiem només va ocórrer una vegada, en els diversos processos judicials.

En un altre moment es diu: "la referida interpretació de la llei, és compartida pel conseller de Transparència i el director general... (sic).

Demanem en aquest punt de la nostra reclamació la documentació pública, i ens emparem en les diferents lleis de transparència, òbviament ens endinsarem en opinions i judicis de valor, tots aquests molt respectables, però, com totes les opinions, rebatibles i subjectives. No és l'objectiu de la nostra reclamació.

Insistim en la nostra sol·licitud i en la documentació jurídica, i en una interpretació oberta de la norma i no restrictiva i, en tot cas, tota la documentació quan una sentència és ferma, si així es requereix.”

Respecte de la reclamació 3, la part reclamant insisteix que el que demanem és documentació concreta. Hem demanat diverses vegades per escrit el certificat de compatibilitat urbanística que exigeix la Llei 2/2006, de 5 de maig, de prevenció de la contaminació i qualitat ambiental (vigent a l'hora de donar la llicència d'obertura), i ens donen un escrit de 2005 (document 2) on s'esbiaixa de forma cridanera el PGOU de Sant Joan que des del 4 de juny de 2007 (document 3) impedeix aquestes instal·lacions en el nostre municipi. [...] On està aquest document públic, previ i preceptiu, el certificat de compatibilitat urbanístic?

I respecte de la reclamació 4, s'afirma insistir en el que s'ha sol·licitat.

Cinqué. Efectuada la deliberació de l'assumpte en diverses sessions d'aquesta comissió executiva, i sense que haja sigut possible complir el termini oportú a causa de les mancances estructurals d'aquest òrgan, s'adopta aquesta resolució amb els següents:

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. De conformitat amb l'article 24.1 en relació amb el 42.1 de la Llei 2/2015, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana (d'ara endavant Llei 2/2015 valenciana), l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions que es presenten en el marc d'un procediment d'accés a la informació és la comissió executiva amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa. Per la seua banda, l'Ajuntament al qual se sol·licita informació pública és un subjecte obligat per la Llei 2/2015.

En aquest cas s'ha de fer un esforç per a delimitar el que són sol·licituds d'informació pública pel reclamant, davant d'un altre tipus de sol·licituds que no són objecte de les

competències d'aquest Consell. Doncs bé, es pot ja assenyalar que és procedent inadmetre la petició fixada com a reclamació 2 i detallada en els antecedents, ja que es demana que es declare que l'actuació administrativa havia sigut contrària al principi de participació de la Llei 2/2015, en quedar clarament fora de les competències d'aquest Consell.

Segon. Aquesta resolució s'ha de centrar en sol·licituds d'informació següents. En primer lloc, i com a reclamació 1, fixada pel reclamant, informació relativa a un procés judicial. Concretament, perquè no s'ha facilitat el recurs d'apel·lació i la contestació de l'Ajuntament a la demanda de la mercantil [REDACTED] a l'Ajuntament de Sant Joan. No obstant això, davant del que s'ha sol·licitat, el que se'ls va proporcionar va ser l'oposició al recurs d'apel·lació (recurs: 908/2011), però no el que s'ha sol·licitat.

En les seues al·legacions l'Ajuntament assenyala que, com a punt de partida, la reclamació deriva d'una simple falta de comprensió municipal del que s'ha sol·licitat realment. Ara ja concreta l'Ajuntament que l'apel·lació referida va donar lloc a Sentència 269/2013, de 15 de juliol, del JCA n3 per la qual s'estimava en part el recurs interposat per [REDACTED]. Aquesta, afirma l'Ajuntament, no és ferma i es desconeix si la mercantil interposarà recurs de cassació atés que desestima íntegrament el seu recurs i estima parcialment el que s'ha interposat per l'Ajuntament.

Ara bé, respecte del concretament sol·licitat, l'Ajuntament en el seu ampli i fonamentat informe dels Serveis Jurídics municipals de 24 d'octubre denega l'accés a aquesta. Aquesta denegació es justifica per aplicació de l'article 14.1. de la Llei 19/2013, estatal de transparència (apartats: f) La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva i k) La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió).

Cal assenyalar que facilitar determinats documents procedents del si d'un procés judicial o emesos de forma immediatament prèvia sobre l'assumpte que serà dirimit en aquest, podria traduir-se en una revelació de les estratègies jurídiques de l'Administració que puguen servir de defensa o argument en plets dels quals siga part, redundar en una lesió per a l'interés general del qual l'Administració és tuteladora.

És d'especial interès en aquesta direcció tindre en compte el Dictamen núm. 5/2016 de la GAIP, autoritat catalana de transparència, relatiu al límit de la igualtat de les parts en els processos judicials i la seua incidència en l'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual siga part.

D'aquest, ja que pot ser aplicable, es pot subratllar entre la prolixa fonamentació que:

“Aquest límit, per tant, cerca assegurar que les administracions públiques disposen de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seua defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguen part, sense estar perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtinga per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració. L'accés a aquests documents podria permetre a la contrapart conèixer l'estratègia de defensa, l'argumentació jurídica i elements probatoris de l'Administració –i els seus punts febles– abans del moment processal oportú, i la situaria en una posició d'avantatge contrari a la igualtat d'armes que ha de regir tot procés, també aquells en què siga part l'Administració. Es tracta, així, d'un límit clar i evident al dret d'accés, de funcionalitat similar al que permet denegar l'accés dels estudiants als exàmens abans de la seua realització o l'accés dels subjectes inspeccionats a les inspeccions que pretén dur a terme l'Administració [...].

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha sigut elaborada específicament per al procés judicial en qüestió [...].

El límit permetria denegar l'accés, per tant, entre altres, als escrits de defensa o de preparació de la defensa elaborats pels Serveis Jurídics de l'Administració o per advocats externs, a informes i comunicacions interns o dictàmens d'advocats o consultors externs sobre la reacció jurídica a emprendre davant d'una determinada sentència (on es valore, per exemple, la conveniència d'interposar un recurs davant una instància judicial superior), a informes pericials encarregats a tercers per al procés en curs, a les declaracions demanades i obtingudes (o no obtingudes) de testimonis per al procés en curs, etc.

[No obstant això, aquest límit...] no puga impedir, per exemple, l'accés a l'expedient de contractació dels esmentats dictàmens jurídics o informes pericials encarregats a tercers i pagats amb diners públics (expedients en els quals, com a molt, s'haurà d'anonimitzar temporalment el nom del contractista quan aquesta dada puga ser rellevant per a l'estratègia de defensa de l'Administració) [...].

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també davant de qualsevol altra persona que sol·licite l'accés a aquesta informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanara l'accés una altra persona, i obtindre així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licitara l'accés no ho fera per encàrrec de la contrapart, la informació podria arribar a les mans d'aquesta en el cas que aquella fera la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés.

Finalment, des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicte sentència ferma.”

A partir de les anteriors argumentacions de la GAIP que aquest Consell fa seues, també es poden compartir, amb caràcter general, les conclusions del dictamen esmentat:

“Segona. El límit de la igualtat de les parts en els processos judicials cerca assegurar que les administracions públiques disposen d'aquestes garanties que la resta de ciutadans per a la seua defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguen part, sense estar perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtinga per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració.

Tercera. Aquest límit permet denegar, així, una sol·licitud d'accés a informació relativa a l'estratègia de l'Administració en un procés judicial del qual siga part, com es pregunta en la consulta.

Quarta. Des del punt de vista objectiu, aquest límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha sigut elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, i no a aquella que ja existia o que ha sigut elaborada amb independència del procés.”

Aplicant aquests criteris generals al cas present, és procedent denegar la sol·licitud d'accés al recurs d'apel·lació i la contestació de l'Ajuntament a la demanda de la mercantil [REDACTED] a l'Ajuntament de Sant Joan en l'apel·lació 908/2011 per raó de la concurrència de l'excepció prevista article 14.1.f) Llei 19/2013. Aquesta excepció i denegació és temporal, en la mesura en què el procediment judicial finalitze i, si escau, la resolució adquireisca definitiva ferma. Si es

coneix la fermesa de la resolució que finalitze el concret procés judicial, s'ha de facilitar la informació sol·licitada per la part actora.

Tercer. Procedeix centrar-se ara en la referida com a reclamació 3. A la vista dels diferents i complexos escrits de la part reclamant i de la mateixa actuació i completes al·legacions de l'Ajuntament, cal assenyalar que, per principi, en res interessen a les competències d'aquest Consell determinar la legalitat o il·legalitat o qualssevol irregularitats de les actuacions de l'Ajuntament denunciades per la part reclamant. Ara bé, segons s'ha exposat en els antecedents, en aquesta reclamació 3 s'insisteix en la possible irregularitat o il·legalitat de l'Ajuntament per la falta d'un document que, segons el parer del reclamant, seria legalment exigible. I és precisament aquest document el que reclama. Pel que a aquest Consell interessa, la part reclamant recorda que davant la seua sol·licitud l'Ajuntament: *“ens envia un informe de viabilitat urbanística de 2005”*, mentre que reclamant es pregunta: *“On està el certificat de compatibilitat urbanística sol·licitat diverses vegades per escrit i que és preceptiu i previ a donar la llicència ambiental de 2013, com assenyala l'article 47.1 de la Llei 2/2006, de 5 de maig, de prevenció de la contaminació i qualitat ambiental (lleï vigent quan es va atorgar la llicència ambiental)? Demanem al Consell que sol·licite novament a l'ajuntament tota la informació/documentació sol·licitada”*. En conseqüència, cal interpretar que aquesta reclamació 3 es concreta en la sol·licitud d'accés a la informació sobre l'existència d'aquest document i, si n'hi ha, l'accés a aquest.

Cal analitzar aquesta petició sota la premissa que tota discussió jurídica sobre les irregularitats o il·licituds del procediment o actuació administrativa són alienes a aquest Consell. És aliena a la nostra resolució qualsevol disquisició sobre la necessitat jurídica de l'existència del referit certificat de compatibilitat urbanística, així com, òbviament, de les possibles conseqüències de la inexistència d'aquesta documentació.

Doncs bé, l'Ajuntament presenta unes molt àmplies al·legacions sobre aquest tema. Reconeix que inicialment no va haver-hi resposta a la petició de 30 de gener (subscrita per altres dues persones). Així mateix, essencialment l'Ajuntament rebutja els arguments del reclamant sobre l'exigència d'aquest document en el marc essencial del compliment dels requisits per a la concessió de la llicència. D'igual manera, l'Ajuntament afirma que va entregar a l'interessat:

- Informe de Secretaria de 9 de maig sobre l'extinció de la llicència d'activitat del crematori per caducitat, incompatibilitat del planejament i validesa del certificat ENAC de l'empresa que va efectuar el mesurament d'emissió de la titular de la llicència.

- Informe de la direcció de serveis i manteniment de 20 de juliol de 2017 (document 3, aportat pel mateix reclamant davant el Consell de transparència) que dóna resposta a la sol·licitud de l'interessat. Hi ha, a més, informe posterior de Serveis Jurídics (d'11 d'octubre) pendent de lliurament en la comissió de participació ciutadana. S'hi adjunta una còpia.

Així mateix, assenyala que la sentència a què fa referència l'interessat (de 29 de juliol de 2016) està pendent de resolució judicial (recurs d'apel·lació davant el TSJ CV). En conseqüència i per a l'Ajuntament la informació sol·licitada en relació amb aquest punt va ser entregada a l'interessat, sense perjudici que aquest pugui dissentir de la motivació continguda en aquella o pugui identificar llicència ambiental amb llicència d'obertura i extraure d'aquest fet les valoracions que conté en el seu escrit. Així mateix, l'Ajuntament se centra sobre el debat jurídic sobre la no-exigència del certificat de compatibilitat per a la llicència.

Així les coses, i des de la perspectiva de la present resolució, amb tota l'actuació, arguments i al·legacions, l'Ajuntament hauria informat el sol·licitant que la documentació sol·licitada existeix, precisament perquè jurídicament, segons el seu judici, no té per què existir aquesta documentació. Bé és cert que expressament no s'afirma la inexistència, sinó que es detallen tots els motius pels quals no té per què existir. Així doncs, l'Ajuntament considera que l'interessat sí que va rebre suficient resposta municipal respecte a la qüestió plantejada, qüestió diferent és que dissentsca dels arguments municipals, la qual cosa és legítima, però no implica denegació d'accés a informació.

Quart. Procedeix desestimar aquesta sol·licitud d'informació, si bé, cal partir d'allò que aquest Consell, seguint anteriors resolucions, ha recordat recentment en la Resolució 13, de 15-3-2018, relativa a l'expedient 24/2017:

“Encara que pugua resultar una obvietat, pot entendre's que el dret d'accés a la informació dóna dret a ser informat de l'existència o no de la informació o documents sol·licitats. Això pot considerar-se implícit de l'article 20.3r o en l'article 18.1r.d) i 2n de la Llei 19/2013. No obstant això, ni la llei estatal ni la valenciana regula aquest particular. Per contra, algunes ordenances afirmen el dret a ser informat si els documents o informació “estan o no en poder de l'òrgan o entitat, en aquest cas, aquests donaran compte de la destinació donada a aquests documents.” Així, l'article 4.b de l'ordenança tipus de la Federació Andalus de Municipis i Províncies, d'octubre de 2015.

La negació de l'existència o disponibilitat de la informació per un subjecte obligat és una afirmació que ha de fer-se amb una rellevant seguretat, ja que la seua conseqüència òbvia és la negació radical de l'accés a la informació. En la nostra resolució en l'expedient 19/2015, 28.10.2016, FJ 4t indiquem: “afirmada la inexistència de la informació només pot exigir-se, com ha fet el subjecte obligat, una informació detallada de la causa de la inexistència de la informació i de totes les accions realitzades per a aconseguir que la que es brinda a la ciutadania és la màxima. [...] el subjecte obligat ha satisfet en la millor manera que li era materialment possible la sol·licitud d'informació”.

Aquest Consell ha resolt altres supòsits en els quals malgrat que l'Administració afirmava la inexistència d'una informació, amb una simple recerca en Internet aquesta apareixia en aquest web de la institució. Això ha dut a recordar la possible aplicació del règim sancionador per aquesta causa (CTCV Res.. 33/2017 exp. 30/2016, 20.4.2017 FJ 3r). La qüestió ha adquirit una especial rellevància respecte de l'expedient 10/2015 en l'execució del qual se sol·licita que expressament s'afirme si existeix o no certa informació.

Precisament aquest supòsit i davant aquest subjecte obligat -l'Ajuntament de Benidorm- va dur al fet que per primera vegada el Consell haja instat un expedient sancionador per falta d'execució de la seua Resolució 23/2017 de 10.3.2017.”

Doncs bé, en aquest cas cal considerar que l'Ajuntament ha brindat una suficient resposta per a negar la necessitat de l'existència del document sol·licitat per entendre-ho jurídicament inexigible. Segons s'ha exposat, bé és cert que expressament l'Ajuntament no afirma la inexistència del document sol·licitat, i que davant qualsevol dubte i d'acord amb aquesta resolució, el reclamant té dret a conèixer expressament si el document existeix. En qualsevol cas, l'Ajuntament detalla prolixament tots els seus motius pels quals no té per què existir. Òbviament i com s'ha insistit,

l'encert o desencert d'aquesta consideració jurídica per l'Ajuntament escapa per complet de l'anàlisi d'aquest Consell, si bé a l'efecte d'accés a la informació, s'ha brindat suficient resposta.

Cinqué. Finalment, la reclamació 4 de l'escrit del reclamant es concreta en la petició d'una còpia de l'escrit de resposta municipal a la Conselleria de Medi Ambient (de 3 de maig de 2017) sobre la data de notificació a la titular de la llicència de l'acord de suspensió. El mateix Ajuntament en les seues al·legacions reconeix que no es va donar resposta a aquest, si bé, el departament de serveis i manteniment ha procedit al seu despatx. S'hi adjunta una còpia.

I sobre això últim, aquesta concreta informació pública demanada pel sol·licitant com a reclamació 4 ja li ha sigut facilitada a la part actora encara que extemporàniament. En conseqüència, s'ha de considerar que la reclamació ha perdut de manera sobrevinguda el seu objecte. En conseqüència, procedeix assenyalar el reconeixement tardà del dret, declarar la desaparició sobrevinguda de l'objecte del procediment, i procedir d'acord amb el prescrit en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que en l'article 21.1 estableix que en aquests casos la resolució consistirà en la declaració de la circumstància que concórrega en cada cas, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables, al mateix temps cal recordar que, igual que en altres resolucions estimatòries, el reclamant podrà comunicar qualsevol incidència respecte de l'efectivitat de l'accés a la informació reconegut respecte de la documentació referida.

RESOLUCIÓ

Atesos els antecedents i fonaments jurídics descrits en la reclamació número 95/2017, interposada pel Sr. [REDACTED] en representació de la Plataforma [REDACTED] [REDACTED] formulada contra l'Ajuntament de Sant Joan d'Alacant, procedeix:

Primer. INADMETRE la reclamació fixada com a reclamació 2, ja que es demana que es declare que l'actuació administrativa havia sigut contrària al principi de participació de la Llei 2/2015, en quedar clarament fora de les competències d'aquest Consell.

Segon. DESESTIMAR la sol·licitud d'informació relativa al recurs d'apel·lació i la contestació de l'Ajuntament a la demanda de la mercantil [REDACTED] a l'Ajuntament de Sant Joan en el marc del recurs 908/2011, davant el Jutjat Contenciós Administratiu d'Alacant núm. 3 per aplicació de l'article 14.1. f) de la Llei 19/2013. Això, mentre dure el procés judicial, i fins que es dicte sentència ferma. Si es coneix la fermesa de la resolució que finalitze el concret procés judicial, s'ha de facilitar la informació sol·licitada per la part actora.

Tercer. DESESTIMAR la sol·licitud d'informació relativa al certificat de compatibilitat urbanística, sense perjudici del que s'ha exposat en el FJ 4, respecte al dret a conèixer expressament l'existència o no d'aquest document.

Quart. DECLARAR la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació concreta fixada com a reclamació 4 [còpia de l'escrit de resposta municipal a la Conselleria de Medi Ambient (de 3 de maig de 2017)], sobre la data de notificació a la persona titular de la llicència de l'acord de

suspensió, ja que aquesta informació li ha sigut facilitada a la part actora encara que extemporàniament. Això sense perjudici de recordar que el reclamant podrà comunicar qualsevol incidència respecte de l'efectivitat de l'accés a la informació reconegut respecte de la documentació referida.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

Ricardo García Macho